

מסכת פאה

פרק א

א. אלו דברים שאין להם שיעור. הפאה, והבכורים, והראיון, וגמילות חסדים, ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה והקצתן קיימת לו לעולם הבא. כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם:

ב. אין פוחתין לפאה מששים, ואף על פי שאמרו אין לפאה שיעור. הכל לפי גדל השדה, ולפי רב העניים, ולפי רב העבודה:

ג. נותנין פאה מתחלת השדה ומאמצעה. רבי שמעון אומר, ובלבד שיתן בסוף פשעור. רבי יהודה אומר, אם שיר קלח אחד, סומך לו משום פאה. ואם לאו, אינו נותן אלא משום הפקר:

ד. כלל אמרו בפאה. כל שהוא אכל, ונשמר, וגדוליו מן הארץ, ולקייטתו כאחת, ומכניסו לקיום, תיב בפאה. והתבואה והקטניות בכלל הנה:

ה. ובְּאֵילָן, הָאוֹג וְהַחֲרוֹבִיּוֹן וְהָאֶגְזִים וְהַשְּׁקָדִים וְהַגָּפְנִים וְהַרְמוֹנִים
וְהַיִּיתִים וְהַתְּמָרִים, חֵיבִין בַּפֶּאֶה:

ו. לְעוֹלָם הוּא נוֹתֵן מְשׁוֹם פֶּאֶה וּפְטוֹר מִן הַמַּעֲשָׂוֹת, עַד שְׁיִמְרָח.
וְנוֹתֵן מְשׁוֹם הֶפְקֵר וּפְטוֹר מִן הַמַּעֲשָׂוֹת, עַד שְׁיִמְרָח. וּמֵאֲכִיל
לְבִהְמָה וְלַחֲזִיה וְלַעוֹפּוֹת וּפְטוֹר מִן הַמַּעֲשָׂוֹת, עַד שְׁיִמְרָח. וְנוֹטֵל מִן
הַגֶּרֶן וְזוֹרֵעַ וּפְטוֹר מִן הַמַּעֲשָׂוֹת, עַד שְׁיִמְרָח, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא.
כִּהֵּן וְלוֹי שְׁלָקְחוּ אֶת הַגֶּרֶן, הַמַּעֲשָׂוֹת שְׁלָקְחוּ, עַד שְׁיִמְרָח. הַמְּקוֹדִישׁ
וּפּוֹדָה, חֵיב בַּמַּעֲשָׂוֹת, עַד שְׁיִמְרָח הַגִּזְבֵּר: